RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 212.193 van 22 maart 2011
in de zaak A. 199.502/XIV-32.934

In zake : Abdelnehim ZAROILI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 10 maart 2011 waarin aan verzoeker als tuchtsanctie één maand telefoonverbod (behalve naar advocaat) wordt opgelegd.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 maart 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Schelstraete, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Hasselt.

3.2. Op 6 maart 2011 wordt lastens de verzoeker een tuchtrapport opgesteld omdat hij met de code van een medegedetineerde zou hebben gebeld.

3.3. Op 10 maart 2011 wordt de verzoeker in aanwezigheid van zijn raadsman met betrekking tot de voormelde feiten gehoord. Diezelfde dag legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie van "1 maand telefoonverbod, behalve naar advocaat" op.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd :

> "-Aangezien het verhaal van betrokkene niet overeenstemt met de werkelijkheid: de telefoonfraude is gebeurd om 09u26, terwijl betrokkene pas bezoek had om 10u30;
> -Aangezien niet getwijfeld wordt aan de oprechtheid van het personeel;
> -Dat de feiten een inbreuk vormen op de leefregels van de inrichting;
> -Dat betrokkene, ondanks herhaaldelijke tuchtsancties in het verleden mbt dezelfde inbreuken z'n les maar niet blijkt te leren;
> - Dat derhalve een gepaste sanctie zich opdringt.".

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat het opleggen van de tuchtsanctie van één maand telefoonverbod hem belet om de zwangerschap van zijn echtgenote mee te beleven, doordat hij gedurende een maand niet dagelijks naar haar toestand en naar het verloop van de zwangerschap zal kunnen infomeren. Met het oog op het beoordelen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wijst de verzoeker ook op het door hem aangevoerde ernstig middel, in het bijzonder naar de schending van "de ministeriële omzendbrief 1777" en de daaruit voortvloeiende uitdrukkelijke motiveringsplicht in hoofde van de gevangenisdirecteur.

Beoordeling

6.1. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar het door hem aangevoerde ernstig middel, in het bijzonder naar de schending van "de ministeriële omzendbrief 1777" en de daaruit voortvloeiende uitdrukkelijke motiveringsplicht in hoofde van de gevangenisdirecteur, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijnen hoofde aan te tonen.

6.2. De omstandigheid dat de verzoeker gedurende een maand zijn zwangere echtgenote niet kan bellen, vormt gewis een nadeel voor de verzoeker, doch toont geen nadeel aan dat dermate ernstig is dat het de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou verantwoorden, temeer daar de verzoeker gedurende die maand nog steeds bezoek van zijn echtgenote kan ontvangen en briefwisseling met haar kan voeren en hij zich aldus over het verloop van de zwangerschap kan infomeren en de zwangerschap kan meebeleven.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig maart tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Joris Casneuf. **Stephan De Taeye.**